

Iz emisije DUHOVNI DNEVNIK za 15.03.2020.g.,

liveprogram

na radiju Sjeverni FM u 21.30 sati.

PJESMA: KRIST NA ŽALU - band SRCE ISUSOVO

Drage slušateljice i dragi slušatelji dobra vam večer.

Ja sam Ivan Hudoletnjak a vi slušate Radio Sjeverni FM, emisiju DUHOVNI

DNEVNIK - ŽIVOT KROZ VJERU U OČIMA LAIKA - traženje vlastitih

odgovora kroz tuđa svjedočanstva, razmišljanja i poticaje.

Ova emisija nije pod okriljem crkvene ili neke druge zajednice i ustanove

te su sva iznijeta mišljenja i svjedočanstva osobne naravi onog koji će ih

iznijeti i ne predstavljaju vjerske istine niti stručno obrađene činjenice, pa

molim drage slušatelje da u tom kontekstu dožive i prihvate sve ono što

će čuti.

A u današnjoj emisiji ćemo promišljati o tome koliko stvarno vjerujemo da

je u svetoj i blagoslovljenoj hostiji TIJELO I KRV ŽIVOG GOSPODINA

ISUSA.

Jedna draga sestra u vjeri mi je JEDNOM poslala jedan e-mail kratkog

sadržaja sa jednim njezinim razmišljanjem o temi koja zna često biti

"kamen spoticanja" u našim vjerničkim razgovorima.

A to je tema o tome KAKO SE TREBA PRIMATI HOSTIJA, ŽIVI GOSPODIN

ISUS.

I ti trenuci PRIMANJA ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA U HOSTIJI

često me znaju učiniti žalosnim. I ovih dana sam o tome razmišljao u

kontekstu RASTA U VJERI.

Evo što je napisala ta draga sestra u vjeri:

"POZDRAV DRAGI IVANE,

PITAM SE STA TI MISLIS O SVETOJ PRICESTI; MISLIM O

NJENOM UZIMANJU

TJ. NACINU NJENOG PRIMANJA.

ČESTO PUTA U SVOJOJ ŽUPI VIDIM KAKO PRIMAJU U RUKU

TIJELO KRISTOVO. MENI OSOBNO TO NIKAD NIJE PALO NA

PAMET.

MISLIM DA NISAM DOSTOJNA UZETI U RUKE. NEGDJE SAM

PROCITALA DA TO NE VALJA...

NEKI DAN SAM OPET ČITALA; ZAR JE JEZIK ČISTIJI OD RUKU.

DA JE MOGUĆE I NA RUKE PRIMATI GOSPODINA.

ALI KAD VIDIM DA TO LJUDI CINE NEKAKO ME LJUTI.

NEKU VEČER SAM BILA U MEDJUGORJU I VIDIM DA PUNO LJUDI

KOD JEDNOG SVEĆENIKA PRUZA RUKU ZA VRIJEME PRIČESTI, A

ON IM SVIMA DA

HOSTIJU NA JEZIK...

TAKO MI JE BILO DRAGO STO TO ČINI. VIDIM DA JE I ON MOGA

MISLJENJA.

ŠTA MI MOŽEŠ RECI O TOME, KAKVO JE TVOJE MIŠLJENJE.

POZDRAV BOŽIJI BLAGOSLOV, LUCIJA."

Da, otpisao sam toj dragoj sestri u vjeri, "na jezik" ... ili "na ruku"...

klečeći, klanjajući se , stojeći ... SVE JE TO PO CRKVENIM PROPISIMA

ISPRAVNO.

DA, PO CRKVENIM PROPISIMA ... KOLIKO SU IH SAMO ŽIDOVI IMALI PA

SU RASPELI NAŠEG GOSPODINA ...

IMALI SU TOLIKO PROPISA O TOME KAKO PRAKTICIRATI VJERU DA SU

U SVEMU TOME IZGUBILI ONO ŠTO JE ZA VJERU NAJVAŽNIJE ... ČISTO

SRCE ...

I NISU PREPOZNALI DA SE MEĐU NJIH SPUSTIO ŽIVI BOG.

DRAGA SESTRO, RECI TI MENI, ŠTO TEBI KAŽE TVOJE SRCE, DA

LI JE U HOSTIJI ŽIVI GOSPODIN ISUS KRIST?

ONDA ĆEŠ I BRZO DOBITI ODGOVOR KAKO ONO ŽELI DA TI

PRIMIŠ ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA U SVETOJ HOSTIJI

NA MISI...

KADA ĆEŠ SI DOBITI TAJ ODGOVOR IZ SVOJEG SRCA, ONDA ĆEŠ ZNATI

GDJE TI VJERA, KOLIKO TI JE STALO DA U NJOJ RASTEŠ I DA SE

"ČISTIŠ" OD SVAKODNEVNOG GRIJEŠNOG ŽIVOTA ...

NEĆE TI TREBATI NIKAKVI SVEĆENIK, KARIZMATIK, NEKI VELEUČENI

TEOLOG, DA TI OBJASNI GDJE SI TI SA SVOJOM VJEROM ...

MENI MOJE SRCE KAŽE DA JE U TOM MALENOM KOMADIĆU

PEČENOG TIJESTA, HOSTIJI, ŽIVI GOSPODIN ISUS, NJEGOVO

TIJELO I KRV.

KOJI SE U TRENUCIMA MISE, PO POSVEĆENIM SVEĆENIKOVIM

RUKAMA, SPUŠTA S NEBESA I ULAZI U SVAKI DJELIĆ TE

HOSTIJE.

ŽIVI, KAO KRV I MESO.

I NA VIŠE MJESTA, SVJEDOČE NEKI DOGAĐAJI PO SVIJETU, SE I U

STVARNOSTI HOSTIJA PRETVORILA U MESO I KRV, DIO SRČANOG

MIŠIĆA, DOKAZANO I PO MEDICINI KOJA JE TO ISPITIVALA.

NO, MENI NISU POTREBNA TA ČUDESNA DOGAĐANJA I DOKAZI.

MOJ DOKAZ JE MOJE SRCE. MOJE SRCE SE NE DA PREVARITI.

ONO MI KAŽE DA JE U HOSTIJI ŽIVI BOG.

I SAD, AKO TO MOJE SRCE KAŽE, AKO JE ONO UVJERILO U TO I

MOJ UM, AKO JA CIJELIM SVOJIM BIĆEM; SRCEM, UMOM,

DUŠOM I TIJELOM U TO VJERUJEM, DA SE NA MISI MEĐU NAS

SPUŠTA ŽIVI BOG I UTJELOVLJUJE SE U HOSTIJI;

KAKO ONDA DA JA TOG ŽIVOG BOGA PRIMIM U RUKE!

OTKUD MI HRABROST, OTKUD MI DOSTOJNOST!

JA, GRIJEŠNIK OD GLAVE DO PETE, SVAKODNEVNI, MALOVJERNI!

I KAD JE ŽIVI GOSPODIN IZLOŽEN NA KLANJANJIMA U PRESVETOM

OLTARSKOM SAKRAMENTU, JA NEMAM U SEBI DOSTOJNOSTI I

HRABROSTI DA GLEDAM.

ŽMIRIM, KLEČEĆI, SPUŠTENE GLAVE I SRETAN SAM ŠTO ZNAM,

ŠTO OSJEĆAM, DA JE ON TU.

ŽIVI GOSPODIN JE SA MNOM, SA SVIMA NAMA, TU, U CRKVI.

I ZATO OD TIH TRENUTAKA PRETVORBE KOJI SE DOGAĐAJU NA MISI,

JA VIŠE NI NE SJEDNEM DO KRAJA MISE, DOK SE HOSTIJE NE SPREME

U SVETOHRANIŠTE.

JER NE MOGU SJESTI PRED SVOJIM ŽIVIM GOSPODINOM,

BOGOM, KOJI JE RADI MENE I MOJIH GRIJEHA SIŠAO S NEBESA,

ON BOG, POSTAO JE KAO I JA, ČOVJEK ... DAO SE MUČITI,

RAZAPETI ZA MENE ... I NA KRAJU JE UMRO NA KRIŽU ZA MENE

I MOJE GRIJEHE ...

MOJE SVAKODNEVNE GRIJEHE KOJE ČINIM ...

PA KAKO DA SE ONDA JA SMATRAM DOSTOJNIM DA GA PRIMIM

SVOJIM, OD GRIJEHA NEČISTIM, RUKAMA!

JA BIH NAJRADIJE DA MOGU SAMO "PRIMITI" OD NJEGA NJEGOVU

RIJEČ, "JER NISAM DOSTOJAN", I "OZDRAVIT ĆE DUŠA MOJA".

NE RADI SE TU O TOME FIZIČKOM, IZVANJSKOM PRIMANJU HOSTIJE.

TKO TO TAKO GLEDA, DALEKO JE ŽIVE VJERE ...

NE, TU SE RADI O ONOME ŠTO VJERUJEMO, ŠTO ŽELIMO VJEROVATI,

ŠTO MNOGI OSJEĆAMO ILI ŽELIMO OSJEĆATI ...

TU SE RADI O TOME DA JE POSVEĆENA HOSTIJA ŽIVI BOG.

VJEROVALI MI ILI NE, U NJOJ JE UTJELOVLJEN GOSPODIN ISUS

KRIST.

ZAPISANO JE TO PO RIJEČIMA SAMOG GOSPODINA ISUSA KRISTA U

EVANĐELJIMA BIBLIJE.

I u molitvenoj zajednici često smo se znali moliti za duhovni rast naše

molitvene zajednice. I prikazivati BOGU OCU ZA TO KRV NJEGOVOG

SINA, GOSPODINA ISUSA KRISTA.

NO, NITKO OD NAS NEĆE, NE MOŽE, POTPUNO I ISKRENO RASTI

U SVOJOJ VJERI, U MOLITVAMA ZA SEBE I DRUGE, AKO SE

SADA, U OVIM TRENUCIMA SVOJEG ŽIVOTA, SMATRA DA JE

DOSTOJAN DA NA MISI, KOD PRIČESTI, PRIMA HOSTIJU,

ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA U SVOJE RUKE ...

TAKO JE MISLIM, TAKO JA OSJEĆAM ...

A posebno se sjećam jednog dana, jedne večeri, kada mi je PRVI PUTA U

ŽIVOTU, ONAKO SPONTANO, NA VEČERNJOJ MISI, DOŠLA

JEDNOSTAVNO MISAO DA PRIMIM HOSTIJU, ŽIVOGA GOSPODINA

ISUSA, KLEČEĆI PRED SVEĆNIKOM.

KADA MI JE TO POD MISOM DOŠLO U MISLI, OSJETIO SAM NEKI MIR U

SEBI.

I KADA SAM KOD PRETVORBE ŽMIRIO I SLUŠAO KLEČEĆI

SVEĆENIKOVE RIJEČI KOJIMA JE VRŠIO PRETVORBU, VIDIO

SAM SEBE KAKO KLEČIM PRED SVEĆNIKOM I U SVJETLOSTI MI

JE DOLAZIO GOSPODIN ISUS.

TADA SAM PONOVRNO OSJETIO MIR I ČISTU ODLUKU DA TAJ PUT

PRIMIM HOSTIJU, ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA, NA

NAČIN DA KADA DOĐEM NA RED, KLEKNEM PRED SVEĆENIKA I

PRIMIM HOSTIJU NA JEZIK, U USTA. ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA

KRISTA.

TAKO JE I BILO. DOŠAO SAM, JEDNOSTAVNO I MIRNO KLEKNUO

NAJPRIJE NA JEDNO KOLJENO PA ONDA NA DRUGO, POGLEDAO PREMA

GORE SVEĆENIKA, OTVORIO USTA I PRIMIO ŽIVOGA GOSPODINA.

NAKON TOGA SAM REKAO "AMEN", LAGANO SE DIGNUO I OTIŠAO NA

MJESTO.

TAKO SAM SE MIRNO OSJEĆAO ... ISPUNJENO ...

MALO ME "KOPKALO" DA LI ĆE TO NEKIMA BITI ČUDNO...

JER NE ŽELIM BITI U NEKAKVOJ PAŽNJI...

NO, JEDNOSTAVNO SAM SHVATIO DA JE TAKO UVIJEK KADA BILO TKO

OD NAS, BILO GDJE, SVJEDOČI O ONOME ŠTO MU GOSPODIN LIJEPOGA

ČINI U ŽIVOTU.

JEDNOSTAVNO TO PRIVUČE PAŽNJU ...

A KADA BI NA TO MISLIO, "IZGUBIO" BIH SVOJEG GOSPODINA... A JA

GA NE ŽELIM IZGUBITI ...

ŽELIM GA UVIJEK OSJEĆATI U SEBI ...

ŽELIM MU BITI PONIZAN ...

ŽELIM DA ME UČI LJUBITI ...

ŽELIM DA ME STALNO ISPUNJAVA SVOJIM MIROM ...

ZA SVE ONE SILNE TRENUTKE SVAKODNEVNOG ŽIVOTA GDJE ME

ČEKAJU RAZNE KUŠNJE.

U TOM TRENUTKU NISAM RAZMIŠLJAO O TOME DA LI ĆU SVAKI PUT OD

TADA KLEČEĆI PRIMATI ŽIVOG GOSPODINA U HOSTIJI ...

OSJEĆAO SAM DA ĆE TO BITI ČESTO ... OVISNO O PRILIKAMA ...

ALI TU VEČER SAM OSJETIO SVOJU NEZNATNOST, "ISTOPIO"

SAM SE PRED ŽIVIM GOSPODINOM, ONAKO KLEČEĆI ...

POSEBAN OSJEĆAJ BEZGRANIČNOG, DUBOKOG MIRA ...

To je BIO moj put, moje traženje, moje spoznaje, moj rast u

vjeri, moja "dizanja i padanja" ...

Svi drugi imaju svoje pute. "Na ruke", "na jezik", stojeći, klečeći ... ZA

SVAKOG OD NAS JE DA SI NAĐEMO MIR U SVEMU TOME. DA

MIJENJAMO ILI NE TE NAČINE.

ONO ŠTO JE NAJBITNIJE JE SRCE, ŠTO SRCE KAŽE.

JER, OSJEĆAJI SRCA NAS UPUĆUJU NA TO ŠTO JE BOŽJA VOLJA ZA NAS.

ALI, AKO DOBIJEMO NEKE SPOZNAJE, ONDA VIŠE "NEMA NATRAG".

ONDA MORAMO TRAŽITI KAKO NAPRIJED, U ČEMU SE MORAMO

MIJENJATI ...

I NIKAD NEĆE BITI LAKO. TU SU NAPASTI ZLOGA I NJEGOVIH, NAPASTI

SVIJETA I NAŠEG TIJELA ...

NO, U HOSTIJI JE ŽIVI GOSPODIN ISUS KRIST, VJEROVALI MI U

TO ILI NE.

U TOME JE NAŠ SPAS.

